

Misijní hodina

BŮH NÁS SPOJUJE, I KDYŽ K SOBĚ MÁME DALEKO

Pomůcky: místnost s dveřmi s klíčovou dírkou (nejlépe takové, aby, když se otevrou, děti mohly stát po obou stranách), obrázek afrického dítěte z přílohy

Skupina: 4.–5. třída, ale i starší děti

Vidět se klíčovou dírkou

Privítáme se a nabídneme dětem činnost, která nebude v místnosti, kde obvykle jsme, ale ve dveřích této místnosti. Rozdělíme se na dvě skupiny. Jedna zůstane přede dveřmi, druhá za dveřmi. Úkolem dětí je, dívat se na sebe klíčovou dírkou a i přes takto omezený pohled poznat, na koho se dívají. Možná najdete dveře, kde se bude dávat aktivita realizovat tak, že se děti rozdělí po obou stranách otevřených dveří, aby děti nezůstávaly samotné. Pokud vám připadá nevhodné učit děti dívat se klíčovou dírkou, mohou se poznávat po hlase.

Jaké to je, vidět se, když je mezi námi překážka

Když se shromáždíme v místnosti – v lavicích nebo v kruhu, přemýšlíme: Jaké to bylo? Co bylo těžkého? Co nám pomohlo se poznat, i když jsme ze sebe viděli jenom kousíček?

Vyzkoušeli jsme si, že se není snadné poznat, když je mezi námi překážka a máme na sebe omezený pohled.

Kdo to asi je?

Ukážeme dětem obrázek dítěte.

Děti se mohou rozdělit do dvojic nebo do skupin a napsat 2–3 věty o tom, koho na druhé straně vidí. Děti mohou dokončovat větu: Vidím někoho, kdo je... Texty pak děti přečtou ostatním.

Kdo jsme asi my pro něj?

Podobným způsobem, písemně nebo jen slovy, mohou děti přemýšlet o tom, koho asi vidí toto dítě, když se dívá na nás, a co si asi o nás myslí? Děti mohou dokončovat větu: Vidí někoho, kdo je...

Poznámka: Pokud máme málo času, můžeme práci s obrázkem a oba „směry pohledů“ realizovat současně. Děti se rozdělí na dvě skupiny – jedna přemýšlí a píše, koho asi vidíme my, druhá, koho asi vidí dítě, když se dívá na nás.

Výpovědi dětí můžeme zapisovat na arch papíru nebo na tabuli do dvou sloupců nadepsaných:

MY jsme // ON je

Např.

hezky oblečení

bohatí

...

špinavý

hladový

...

Upozorníme, že to jsou všechno jen naše dohady. Je těžké se o sobě dovědět více a vzniká mnoho nedorozumění a omylů, když je mezi námi překážka, když jsou mezi námi zavřené dveře.

„Dveře“ mezi námi

Přemýšlíme, co jsou tyto dveře mezi námi. Co brání, aby „první svět“ a „třetí svět“, děti z Evropy a děti z Afriky, měly k sobě blíž.

Návrhy dětí zapisujeme mezi sloupce MY // ONI jako „dveře“

Např. vzdálenost, nespravedlnost, sobectví apod.

Umíme ty dveře otevřít?

Přijdeme na něco, čím by se daly ty dveře otevřít, aby už neplatilo: MY a ONI, ale bylo by jenom MY? Chválíme a rozvíjíme nápady dětí. Pozor! Možná se setkáme i s názorem, že si někdo nemusí přát dveře vůbec otevírat.

Na které straně dveří stojí Bůh?

Nabídneme dětem i tuto otázku a přemýšlíme o ní.

Bůh je na obou stranách a přeje si, aby nás nic nerozdělovalo – ani rozdíly v majetku, zdravotní péči, možnosti chodit do školy... Když se o to snažíme, stojí na naší straně a pomáhá nám. Mnoho křesťanů o to usilovalo a dodnes usiluje. (Můžeme jmenovat světce – patrony misíí nebo aktuální činnost PMD.)

Pokud je to reálné, vybereme si, nebo nabídneme dětem účast na konkrétním projektu viz www.missio.cz

K povzbuzení dětí se vám možná může hodit věta: „Nezáleží na velkých věcech, které člověk dělá, ale na malých věcech, které dělá s velkým srdcem.“ (Matka Tereza)

Modlitba

Děti mohou samy naformulovat modlitbu jako prosbu za dítě na obrázku nebo jako přání dítěti na obrázku.

Nebo:

Dobrý Bože,

kéž mezi sebou nemáme zavřené dveře a nejsme oni a my.

Pomáhej nám pomáhat. Amen.

Foto: P. Jiří Šlégl, PMD